

časopis 54. Loutkářské Chrudimi

VÁHADLO číslo 5.

úterý 5. července 2005

čtěte na straně 10

čtěte na straně 8 a 9

čtěte na straně 11

Redaktoři Špindy právě napadli šéfredaktora Váhada Tomáše Komárka. Vpravo se zákeřně blíží Jiří Jelínek s kladivem...

ROZHOVOR S ŠÉFREDAKTOREM

Rozhovor s šéfredaktorem časopisu 54. Loutkářské Chrudimi Váhadlo panem Mgr. Tomášem Komárkem.

Jak jsme Vás, milí čtenáři, již informovali, objevil se v minulých dnech mezi účastníky festivalu konkurenční „časopis“ Divadla DNO zvaný „Špinda“. Autoři „Špindy“ včera hrubými slovními i fyzickými útoky napadli šéfredaktora časopisu 54. Loutkářské Chrudimi Váhadlo pana Mgr. Tomáše Komárka. Pan šéfredaktor se rozhodl k této události

vyjádřit a poskytnul nám následující rozhovor.

redakce: Pane magistře, chtěl bych vám nejdříve poděkovat za Váš čas i za to, jak skvěle naši redakci vedete. Rád bych se Vás teď zeptal, co si myslíte o štvavé kampani, kterou proti Vám v posledním vydání bulvárního plátku „Špinda“ rozpoutalo Divadlo DNO?

Mgr. Tomáš Komárek (po chvíli): To víte, jedno mi to není...

(tísnivé ticho)

redakce: Nemusíme na to téma hovořit...

Mgr. Tomáš Komárek: Ne, to je v pořádku. Ale pochopte, nejde se s tím vyrovnat jen mávnutím ruky. Známe se s těmi lidmi již dlouho a věděl jsem, že to v nich někde vězí, ale takto nízko jsem to nečekal...je to...je to svinstvo.

(Pan šéfredaktor časopisu 54. Loutkářské Chrudimi Váhadlo Mgr. Tomáš Komárek se s viditelným pohnutím opět odmlčel.)

redakce: Pane magistře, kdo z Divadla DNO vám nejvíce vadí?

Mgr. Tomáš Komárek: Je to hlavně Jelínek,

Kniha a Kratochvílová.

redakce: Vadí vám ještě někdo z toho divadla?

Mgr. Tomáš Komárek: Bělohávek, Švarcová, Pospíšil, Stránská, Vítková.

redakce: Je snad ještě někdo, kdo vám z toho divadla vadí?

Mgr. Tomáš Komárek: Formanová, Šepsová, Čičmanová a Dernerová.

redakce: Ale to je skoro celé divadlo DNO?

Mgr. Tomáš Komárek: Ne, nevádí mi manžel Kratochvílové pan Jan Kratochvíl.

redakce: Proč vám Kratochvíl nevadí?

Mgr. Tomáš Komárek: Řekl mi, že se Špindou nesouhlasí, a že se mu naše Váhadlo líbí.

redakce: Jak to přesně bylo?

Mgr. Tomáš Komárek: Přišel za námi do redakce a řekl mi: „Víte, mně se Váš časopis Váhadlo opravdu líbí a je mi líto, jak se k vám lidé kolem Jelínka zachovali.“

redakce: Jak pokračoval Váš rozhovor?

Mgr. Tomáš Komárek: Poté jsem mu nabídnul tykání a on mi ještě řekl: „Nezasloužíš si to, Tome. A dávej si pozor, stojí za tím i Bělohávek, Pospíšil a ...“. Pak se v redakci objevila jejich herečka Švarcová, která nás často obtěžuje a Janek musel přestat mluvit.

(tísňivé ticho)

redakce: Máte rád hravou poetiku Divadla DNO?

Mgr. Tomáš Komárek: Ne.

redakce:
Děkujeme Vám,
pane šéfredaktore,
za Váš čas.

Hovoří Jeho Veličenstvo Císař Jan

Jakou svoji divadelní éru považujete za nejsilnější pro sebe? Vy si vlastně můžete vybrat pole působení.

Císař: Můžu. Kdysi dávno tady byl Viktor Borisovič Sklovskij, známá postava ruského a pak evropského formalismu. Dělalí jsme s ním interview jako redaktoři časopisu Divadlo a on nám řekl: Mně bylo dáno deset let. To jest, že měl volnost, svobodu a možnost psát a tvořit, co chtěl. Mně bylo také dáno svým způsobem deset let. My jsme začínali jaksí kolem roku 1956 po XX. sjezdu. Do roku 68, plus mínus, jsme byli generace. Tam jsme něco udělali, měli jsme možnost něco proboujovat. Pokládám to za své vrcholné období. Ne že bych pak něčeho litoval. Byl jsem v časopisu Divadlo, pak to byly Divadelní noviny, pak Divadelní a filmové noviny, kde jsem byl šéfredaktorem. To byly tedy chvíle, které pokládám pro sebe za nejšťastnější období. Měl jsem pocit, že u něčeho jsem a k něčemu intenzivně přispívám.

Jaký je Váš největší divadelně loutkový zážitek? Může jich být víc.

Císař: Prvním opravdu silným a celoživotním zážitkem – a ovlivnilo mě to dokonce ve vztahu k celému nejen amatérskému loutkovému divadlu, ale k celému amatérismu – bylo svitavské Céčko. Já jsem viděl na jedné ze svých prvních Chrudimí jejich zvláštní, jemnou, citlivou, vtipnou, humornou, půvabnou udělanou parodii v podobě

černého luminiscenčního divadla na Cynibulkovu hru Ostrov splněných přání. Zíral jsem u vytržení, co z toho udělali. Byl to gejzír nápadů, tvořivosti, invence, imaginace. To Céčko mě po dlouhou dobu provázelo. Céčko zkusilo všechno možné, a i když to pokaždé nebylo ohromné, vždycky to mělo imaginaci a invenci. Často to bylo na pokraji divadla poezie. Pak zase si dělali velmi jemný, tichý, ale chytrý humor. Samozřejmě výborná muzika. Oni pro mě byli takový seismograf, co se děje, co je nového. Pak byla divadla, která v sedmdesátých a zejména v první polovině osmdesátých let byla v amatérském divadle neobyčejně silná, jako byla Česká lípa. Jejich „Jak se vám líbí. Jak se vám líbí?“. To byla ohromná věc. Oni v jistém směru zachytili vlnu takzvané restrukturalizace. To bylo něco neobyčejně silného. Byla tady Šupina, Zborníková Vodňanská. Mohu jmenovat pár těchto věcí, nikoli všechno. Vrcholilo to po roce 89, kdy Boleradice udělali s velkým prožitkem „Rok na vsi“, v dramaturgii Miroslava Krobota. Najednou tam bylo něco, co tam profíci nikdy nemohou dát, protože tihle lidé to žijí. Dále „Grónská písnička“ Divadelního – písničkového automatu Hany Voříškové. To je pro mě rozkoš. Je to unikátní a má to pro mě divadelní poezii, nikoli lyriku, ale poezii. To miluju. Tu jsem uváděl i v jedné anketě Divadelní novin jako svůj největší inscenační zážitek.

Petr Vydra

CIRKUS DNO, HRADEC KRÁLOVÉ A ŤAPINA, MĚSTEČKO TRNÁVKA

úvahadlo porocovo

Asociácia slova „Cirkus“ určite v každom z nás rozozvučí predstavu ekvilibristiky výstupov artistov, životu nebezpečné výkony krotiteľov zvierat či čísla smutných a veselých klaunov. Teatrál DNO sa však nesnaží tieto výstupy napodobniť, ale na tému cirkusu nazerá sebe vlastným jazykom divadelných obrazov. Základným scénickým priestorom je skutočné „šapitó“.

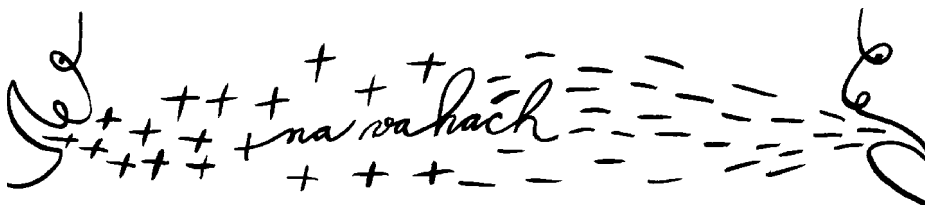
Každá z postavičiek nesie seba vlastnú štylizáciu a výstup herca sa organicky dopĺňa s jemu priradeným výtvarným prvkom. Ten, aj keď je vyrobený napríklad z papundecla, v kombinácii z citlivo a presne vybudovaným charakterom postavy, miestami pôsobí až magicky. Za „klasickými“ číslami a výstupmi jednotlivých artistov, však postupne objavujeme druhý plán

hry, ktorý rozpráva príbehy a tragédie ľudí. Aj keď humor, ktorý ponúkajú jednotlivé výstupy, najprv dokonale pobaví, postupne za ním objavujeme a cítime zvláštny smútok, ktorý miestami až mrazí. Je to ten typ humoru, ktorý v konečnom dôsledku človeka očisťuje.

Autentický jazyk, ktorými postavy hovoria (niečo medzi slovakizovanou italsko-svahilštinou), spája prítomných bez rozdielu národnosti a vďaka precíznemu divadelnému výkladu situácií, sa napriek tomuto jazyku divák v inscenácii orientuje.

Inscenácia oplýva mimoriadnou symbiózou všetkých výrazových zložiek – hereckej, dramaturgickej, režijno-výtvarnej či hudobnej, čo v konečnom dôsledku umožňuje divákovi spolu s postavami zažiť záverečnú katarziu. A to sa v súčasnom divadle stáva málokedy.

Peter Janků

+ Džekyl & Hajd: Bože, kam na to ti Talijáni choďtej!!!

+ Alibišek: Jé, jé, jé. Alibiškovi se líbilo to divadlo! Jak tam šumělo, jak tam svítilo, jak tam muzika zněla, jako když se louhují kytičky, jako když se louhuje jasmín a pustí vůni do čaje a Alibišek ho vypije. A ten čajík je v jeho tělíčku s tou vůní, a to Alibišek rád, i když je květ vylouhovaný a zhnědlý jako Pierot. Alibišek v tom plátěném domečku chce spát. Alibišek odtamtud nechce odejít. Alibišek miluje primabalerinu, ale nikomu to neříkejte! Alibišek se stydí.

+ Kazi, Teta, Libuše: BRAVISSIMO, TRÉS CHIQUE, VIVAT THE BEST BELLISIMA BONUS, TOLL, NAJLEPŠIE, PERFEKTNÍ.

- Slamák: Jsem naštvaný. Přijal jsem kritickou úlohu a při tom nemám co vytknout. Člověk by měl být schopen odhadnout své síly. Nad svým pergamenem vidím, že mě nic kritického nenapadá. Snad, když si budu hodně lámat šišku: nůž letící po prostoru cirkusu psem proletěl nebo ho minul? Co kdyby se teda po průletu nože pes rozdělil na smečku čítající dva psy...? Snad příběh toho nože mohl být artikulovanější.

- Valach: Už sem od těch lidí z toho Hradca viděl nějaké hry, ale u toho Cirkusa jsem jim opravdu nerozuměl ani slova. Jak to, kurňa, mluvili? Zdýmyli sa, či co?! Z divaku si legracu robiť nebudeš, Jelínek! Tož, dobra rada od Valacha: mluvte, jag vam zobak vyrost! Jinak kamoš s vama nebudu.

Povídání s herci divadla DNO o představení Cirkus

Ablamo vuteri če komterisi?

Jirka K.: Ano, tak nějak to bylo. Ale spíš to bude tím, že to máme odpradávná v rodě. Praprababička cirkusák, prapradědeček cirkusák, pradědeček cirkusák, prababička cirkusák, dědouš cirkusák, bábi cirkusák, teta Olina a strejda Lud'a taky cirkusáci... Takže to byla vlastně jen otázka času.

Markéta: Naši ne, no.

Chuonte a poroface keontumi erte u ionte?

Moni: Tak to je trošku otázka na tělo, nevím, co bych Vám odpověděla.

Zu: Jejej, to se stydím.

Zdena: Maximálně pět, ale víc určitě ne!

Esto ka?

Miri: Sestru, ale starší.

Klára: Možná na to vypadám, ale bohužel.

Vendy: Nikdy a nikde!

Portoeci abiantužerik matu ondarto?

Radek: Nene, myslím, že ostatní hrajou taky moc pěkně.

Barča: Třeba bez Diany by to nešlo.

Di: Přesněčě!!! (smích)

(Diana se stále směje)

(stále smích)

(smích)

Urifontekariomapelontecimusimesentog uadřepačiko?

Johy: Určitě, kdykoliv.

Matěj: Když bude čas, tak rád.

Honza: No, já bych radši věču.

Kamil: Nebo fotbálek.

Jirka J.: Ale až v Brně.

Elen: Nerosumim otasce.

Eprusto na kuende danko!

bez váhání

aneb první reakce po představení

- Jirka Kniha jako fakír mě dostal nejvíc.
- Nemůžu tomu nic vytknout, je to strhující.
- Jsou prostě úžasní, fakt mě to moc bavilo.
- Skvělá zábava, skvělá muzika!
- V tom stanu to má výbornou atmosféru.

Rozhovor se souborem Klika

Jak vás napadlo přetáhnout ten příběh ze Španělska na Moravu?

- Protože moravské písničky umíme a španělské ne. (smích celého souboru)

- Celé drama je sice hodně španělské a všichni ho za španělské považují, ale ono vlastně více než španělské je archetypální. V celé hře není křestní jméno, jsou tam jen typy: nevěsta, matka, ženich, otec. Jediné jméno, které tam padne, je Leonardo, což je ten milenec, jehož jsme překřtili na Francka. Lze to odehrát kdekoli, kde jsou vinohrady. Chtěli jsme si vyzkoušet tragédii bez komických prvků. Před tím jsme dělali veselé věci a toto bylo nakročení do vážna. Krvavá svatba je nádherný text. Už to tu zaznělo, hrát si na Španělsko se nám nechťelo.

Písničky jste asi zpívali i před tím. Zdá se mi, že vás provázeli déle.

- Ano, jsou tam naše oblíbené souborové písničky. Jenom tady jsme se trochu neslyšeli. V hospodě zpíváme líp.

Jak dlouho jste to zkoušeli?

- Asi rok, s různými peripetiemi, kdy jsme přišli o zkušebnu a hledali jsme novou, možná rok a půl.

Bez váhání

aneb první reakce po představení

- Snad ani ne.
- Mně se líbilo, že ti herci byli stejně oblečení jako ty loutky.
- Trošku utahaný. Písničky mohly být propracovanější. A byl lehce zmatek na scéně.

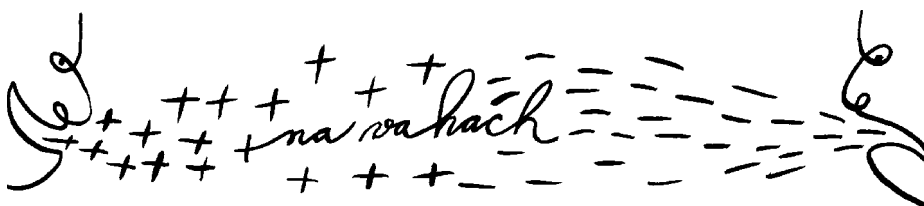
KRVAVÁ SVATBA KLIKA, PRAHA

váhadlo poročovo

Soubor Klika nikdy nešel pohodlnými cestami. Vzpomeňme jejich Vánoční hru nebo Carmen. A to je na nich hrozně fajn. Mám je ráda i proto, že jsou ve své práci poctiví a nevalí na mě laciná řešení. Přesto musím říct, že jejich představení nenaplnilo mé očekávání. Příběh vášně, lásky, nenávisti a msty, přesunutý do našich, resp. moravských líbezných a mírných končin, najednou postrádá živelnost všech lidských vášní. Navíc, díky použitým lidovým písničkám, ilustrujících až zdvojujících informaci už jednou řečenou, se celý

příběh ještě víc rozmělní, zředí a zpomalí. Pak už bohužel nelze jakoby vracet chybějící dramaticčnost zvukem broušené kosy nebo významným tichem či pohledem. A tak přesto, že jsou všichni na jevišti (a že jich tam je) přesní, ukáznění a herecky přítomní, mám vlastně pocit, že je to prázdné. Možná, že je to i tím, že (podle slov souboru) vlastně opustili původní téma a vložili si tam své, čímž je osud a neodvratitelnost smrti. Zůstává ale otázkou, zda to není zbytečná konstrukce - přestěhovat Španělsko na Moravu, vykostit vášně a dosadit jiné téma. Přesto, anebo právě proto jejich ustavičné hledání a pokoušení se těším na další kus.

Dáda Weissová

+ Džekyl & Hajd: Zajímavý přenos španělského příběhu do moravské dědiny. Některé mizanscény mě vyloženě potěšily a moravské lidovky taky můžu.

+ Alibíšek: Alibíškovi se líbili Moraváci z Prahy! Alibíšek se bál, že Alibíška opijí vínem, že Alibíška spálí ohnivě oči, že Alibíška svážou havraní vlasy, že Alibíška muži rozřežou noži, Alibíška příběh odnese, že Alibíška roztančí, že Alibíška rozpláče, že poteče krev! Zachraňte Alibíška!!! Po chvíli Alibíšek otevřel oči, a našťastí nic takového tam nebylo. Byly tam loutky. Uf!

+ Kazi, Teta, Libuše: Dostaly jsme chuť na víno, zpěv a krásné muže

- Testívkó: Lidová píseň byla povýšena na svěbytného vypravěče, její epická hodnota, o poznání výraznější než lyrická, tak krapánek přezpívala, notou smířlivější, hlubokou, potlačovanou, ale nesmířitelnou vášnivost španělské veselky. Kromě toho, píseň ubírá prostor pro loutkovou akci. Přiblížit ano, ale některé folklórní konkretizace působí rušivě.

- Slamák: Magii kruhového jeviště v inscenaci jen tušíme. Loutky, kdyby byly syrovější a herci se z nich nepokoušeli udělat malé činoherce, by snad příběh mohli i dostat přes rampu. Chvilu, kdy herci usedli na jevišti jako ke svatební tabuli a před sebe dali loutky, vypadal jako když si na klín posadili děti. Takové omyly způsobovalo důsledné kostýmování herců jako loutek. Přenos příběhu na Moravu jeho univerzálnost věru nepodtrhl.

DON'T ŠAJN A PACHÝŘOVO HLEDÁNÍ PACHÝŘ PAČEJOFF, PLZEŇ

úvahadlo porostcovo

Loni jsem o Pachýře přišel, a i když to tím pádem byla letos moje premiéra, hned jsem se stal fanouškem. Bavil jsem se královsky. Po úvodu s představováním psího osvětlovače a zvukaře začal Don't Šajn, posazený do rámce počítačové hry. Tento rámec fungoval v jednotlivostech i celku a představení ukončilo šťastné sežráním srdce Elvířina Arnoldem o síle devět. Tomu říkám

fatální konec. Po lehčí forbinové improvizaci (s Kubou Vašíčkem, bych Sázký a dostihy nikdy nehrál), začalo Pachýřovo hledání. Pro mě jakási surrealistická jednoaktovka o podstatě divadla. Vše se zakončilo Kurzívou, jednoaktovkou z dílny Romana Novočase. Každá věc úplně jiná, každá s jiným přesahem, pro každou jiný druh humoru, a přesto v pevném souznění a v typickém hereckém stylu. V Pačejevě mají prostě divadelní laboratoř, která mně nesmírně baví!!!

Marek Zákostelecký

Rozhovor s Pachýřem

Jak dlouho spolu hrajete?

Od loni, kdy jsme hráli tady na Chrudimi, a rozhodli jsme se, že tak zůstaneme.

Co znamená slovo Pachýř?

To je takový fiktivní jméno postavy. Původně jsme si mysleli, že je to takový ten náustek od fajfky, který se ale jmenuje troubel. Pachýř se nám ale zalíbil, a tak jsme si ho nechali.

Jak toto představení vzniklo?

-Nevím, chtěli jsme udělat nějaký vykost'ovák.

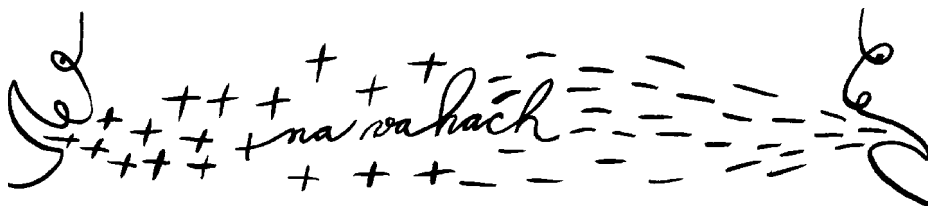
-Ne, to bylo jinak! Ona to je Jakubova oblíbená povídka, o které říkal, že je nezdivadelnitelná, a my jsem ji chtěli zdivadelnit, a stalo se.

Pro koho jste tuto inscenaci již hráli?

Zatím jenom na přehlídkách.

Čím se divák může v té druhé části bavit?

Asi tím, že se s divadlem můjím jako ten Averoes. On nepochopil, že se setkal s divadlem, a my jsme ten soubor, který to neumí zahrát.

+ Džekyl & Hajd: Fakt mě pobavili. Klidně bych si dal novej gejm. Pachýřovo hledání mě nezklamalo. Druhý díl volně navázal na ten loňský a už se těším na příští rok, jak že to bude pokračovat...

+ Alibišek:A-lii...;b "+iš -ško°°°°v ///i se :.....L:í~~~~~BÝÝÝ+---Looooo d'd'd... .i%v%a%d%l%o! ...5...4...3...2...1...0..... ..FIRE!!!!!!..... Bum (lévolzjah ,akšíbilA taléddo im etsj ilěthC : arotua do zakzV)

+ Kazi, Teta, Libuše: Kde se dá sehnat hra Don't Šajn? Ted chceme vidět tučně podrženou kurzívou.

- Valach: Tož mladici mají radi tagzvane „nove formy“! Příběh o tym kompjuteře byl chvilami vtipny, ale co měla byt ta improvizace? Tolik jmen ti ti diváci dali, pane herec, a ani jednu si sa nechytli! Tož to byl vykon! A co to čtení z te knížky?! To že ma byt pohadka?! Proč si nevezmete třeba „Zlaty kolovrat“ od Němcove, když sa už chcete rypat v pohadkach? Na tym byste ukazali, jestli neco umíte! Ale to vy ne! Jen cypoviny vymyšlat', na to vas užije!

- Testřívko: Týká se druhé části. Poznav text, skutečně jsem se bavil jedovým plivnutím do laskavého festivalového ovzduší. Pravda, více pohledem do publika, než na jeviště, kde mě čas od času pohřichu kazily radost nesmělé náznaky jakéstakés jevištní interpretace.

Bez váhání

aneb první reakce po představení

■ mě se to líbilo, i ta druhá část, i když jsem vůbec nevěděla, co to má být

■ mě se líbila ta první půlka

■ skládání uhlí je strašně namáhavá práce

■ druhou půli jsem naprosto nepochopil

■ prvnímu jsem rozuměla a byla to legrace, ale druhému vůbec nic, ale bylo to zajímavé

■ mně se to líbilo hodně, to první: já nemám počítač, takže jsem nerozuměl vůbec, ale hodně jsem se bavil. Druhému jsem taky nerozuměl vůbec a dobře jsem se bavil.

TŘI PRASÁTKA A VLK SPOJÁČEK, LIBEREC

úvahadlo porostovo

Je to vlastně jednoduchá etuda, která trvá dvacet minut. Z postele se stane domeček, ze spáče v ní vlk a z polštářů tři prasátka. A tímto způsobem se rozehraje hlavní situace, v níž vlk honí prasátka. Ty polštáře oscilující mezi předmětem a postavou jsou pro toto hravé řešení přímo ideální. Leč bohužel: ani zdaleka není využita. Zůstává pouze naznačena. Škoda. A tak jde skutečně jen o etudu, jež je zajímavá tím, jaké možnosti nabízí; nikoliv tím, jak je uskutečňuje.

Jan Císař

Rozhovor s Janou Krauseovou

Jak vaše představení vzniklo?

Vzniklo tak, že jsme podobné představení viděli u Bodi Jaroměř. Pak jsme to s nimi společně hráli a představení se nám tak líbilo, že jsme si ho převzali, trochu přepracovali a hrájeme ho.

Převzali jste ho kompletně i s výpravou?

Některé prvky do toho přišly nové, některé jsme přebírali.

Ruda Krause: Přebírali jsme ty polštáře jako prasátka, zbylá scénografie je naše.

S jakou reakcí na představení se setkáváte u dětského publika?

Hrajeme to po školkách i v jesličkách, je to opravdu pro malé děti. Ty při představení spolupracují, reagují a hodně nám pomáhají. Na hře s publikem je to v podstatě založené.

A jak reagovali zdejší diváci?

Tohle publikum nereagovalo. To je nevýhoda, když se hraje pro dospělé. Protože ne vždy přistoupí na hru, že je to pro malé děti. Takže tím pádem jsme i některé věci vypustili, protože by byly opravdu zbytečné. V představení je pár situací, kdy se ještě víc obracíme na publikum. Tady jsme to zkrátali, zkorigovali, abychom si nenaběhli. V krajské přehlídce to s reakcemi publika bylo trochu lepší.

Jak dlouho jste představení zkoušeli?

Tahle pohádka se zkoušela rok a hrájeme ji hodně.

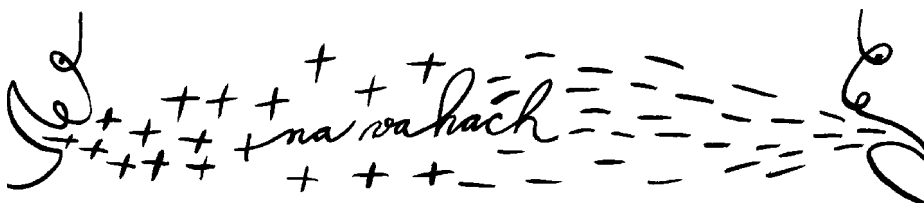
DŠ

bez váhání

aneb první reakce po představení

- líbil se mi nápad s polštáři a pak se mi líbilo, jak využili postel k domečkům
- koncentrovaná nuda a trapnost
- je to hardcore
- krátké, rychlé, výstižné
- byla to prasárna
- myslím, že to byla dobrá ukáзка toho, jak se představení pro děti nemá dělat
- to nejlepší ze zlatého fondu dramatické výchovy
- hráli to naprosto upřímně, neviděl jsem v tom žádný kalkul
- Dáda Patrasová by to neudělala líp

+ Džekyl & Hajd: Dobrý nápad na bytové divadlo. Dík za něj.

+ Alibíšek: Alibíškovi se líbilo divadýlečko! Postýlka a kytárka a tralalala pohádka! A Alibíšek si pak ještě dlouho na sluníčku poskakoval z dlažební kostičky na dlažební kostičku, pokuřoval faječku a broukal si písničku: „Má to svůj účel ... jinak bych skůčel!“

+ Kazi, Teta, Libuše: Také bychom chtěly domeček z postýlky a ještě aby nám k tomu hrála ta skvělá hudba.

- Testřívko: Marně si lámou hlavu, čím že je tato pohádka pro tolik loutkářů přitažlivá? Jak vidno, málo co nás pálí více než fušefina a lajdáctví. Kvalitního stavebního materiálu nebylo v této inscenaci za (slaj)mák. Vepřovice a jiné došly uznání vedle.

- Něžná: Otřepané prostředky, podbízívé, rádoby interaktivní.

PUSTÝ LES POLI, HRADEC KRÁLOVÉ

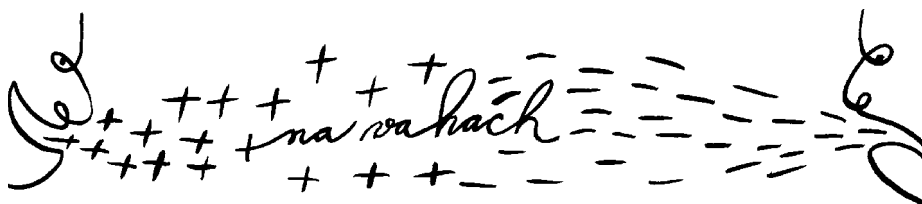
úvahadlo porostcovo

Dva zkušení a ostřílení loutkáři Jiří Polehňa (Hradec Králové) a Jaroslav Ipser (Turnov) se rozhodli pro spolupráci na drobné kratochvilné hříčce. Oba oplývají osobitým humorem a velkým komediálním talentem a jejich úvodní výstup na předscéně v tomto smyslu mnoho slibuje. Oba pánové se ale záhy schovají za paravany a celé představení už sehraji jako skrytí loutkovodiči. Snaží se přitom dostat nadsázce textu a vnášejí do hry řadu pěkných loutkářských nápadů. Nápady se ale brzy vyčerpají, plocha, na níž se hříčka

odehrává, se zdá být neúměrně velká a i na humor se často jakoby „tlačí zvnějšku“. Text nabízí určitou gradaci, představení ale brzy upadá do stereotypu. Žertovná fistule Kašpárka je zpočátku úsměvným připomenutím „práckých“ tradičních marionetářů, čím dál víc ale ztrácí parodický rozměr a nakonec je pro diváka únavná.

Snad by inscenaci prospěl mnohem rychlejší temporytmus, větší zkratkovitost, nebo neustálé dodávání nových a nových překvapivých nápadů. V představení, které jsem viděl, mě proto často napadalo, že bych raději sledoval komedianství obou protagonistů „naživo“.

Jakub Hulák

+ Kazi, Teta, Libuše: Drak, drak, drak!
Máme ráky Jirku (a Jardu taky)

+ Džekyl&Hajd: Chci poděkovat nejen hercům, ale taky divákům, že to v té smradlavé Husovce vydrželi. Kdo navíc neusnul, získává titul divadelní otrlec!

- Valach: Tož dobří panaci, ale je to pomale. Větší řachačka by to měla být. Panaci by měli letat jag divi. Ale nechcu radit, nejsou žaden odbornik, su jen cyp.

- Testřívko: ...úplně pustý, ani světylko v dálce nezabliká. Naštěstí je s námi na věčné časy kašpárek, s kterým je přeci taková legrace.

Rozhovor s Jirkou Polehňou a Jardou Ipserem, protagonisty představení Pustý les

Jak dlouho se spolu znáte a jak dlouho spolu už hrajete?

J.I.: Známe se hodně dlouho.

J.P.: My se známe tak dlouho, že už si to ani nepamätujeme. Je to ale naše první společný představení.

J.I.: Kromě tohoto máme ještě jedno.

J.P.: Jmenuje se „Tajemství pohádkových knížek“.

Jak představení Pustý les vzniklo?

J.P.: Kdysi dávno jsem ten text dělal s mými žáky, pak v něm hrála moje žena, pak Zdeněk Tesař. Když ta spolupráce skončila, tak jsem zašel přímo za autorem... (pozn. red.: Jarda Ipser je společně s Dádou Weissovou autorem textu)

J.I.: ...přijel ke mně do Turnova, postavili jsme scénu...

J.P.: ...a po dvou měsících jsem zakázal Jardovi veškeré nové nápady, abychom měli vůbec premiéru. Nakonec to dopadlo a musím říct, že jsme si to docela užili.

Jak zkoušíte, když jste jeden z Hradce a druhý z Turnova?

J.I.: Já si občas jedu užít velkoměsta do Hradce...

J.P.: A já si zase občas jedu užít Turnova do Turnova.

Máte v plánu další spolupráci?

Oba: Zatím nevíme, ale když nás něco napadne, tak asi jo.

A jak se vám hraje v prostoru Husovka?

(smích) J.P.: Jako v parní lázni. Je to taky tou vzduchotechnikou, protože tu dělá strašně vlhko a my se nestačíme odpařovat.

Tuto poznámku by měli brát organizátoři vážně, protože Jirka Polehňa je svou původní profesí vzduchotechnik, takže o tom něco ví!

Tomáš Komárek

bez váhání

aneb první reakce po představení

- Nemělo to vývoj.
- Milý, ale rozvleklý.
- Je to taková klasika, mám ten žánr ráda.
- Snad svižnější tempo by tomu prospělo.

Anketní otázka na dnešní den

Na letošní Chrudimi se vyskytl, možná by se dalo dokonce říci začal šířit, názor, že porotkyně Dáda Weissová je podobná známé americké herečce Sharon Stoneové. Na samém vrcholu této doměnky stojí fáma, že Sharon Stoneová opustila festival v Karlových Varech právě proto, aby mohla navštívit Loutkářskou Chrudim. Stoneová tu prý dokonce byla spatřena! Protože se však ve skutečnosti patrně jednalo o Dádu Weissovou, inspirovalo nás to k anketní otázce na dnešní den: Je Dáda Weissová podobná Sharon Stoneové? Ano či ne? My sami nejsme v této otázce nijak zaujatí, ale i kdybychom byli, nepokoušeli bychom se vás jakkoli ovlivnit. Proto pouze bez komentáře přinášíme tuto fotografii. Takže ještě jednou: ano či ne? Své názory, prosím, sdělte přímo v redakci. Výsledek ankety zveřejníme v posledním Váhadle.

pv

Plzeňský Střípek vytváří fotogalerii aktivních loutkářů. Podle fotografií bude zhotovena sada marionet pro novou hru, kterou Ivana Faitlová připravuje.

Rozhovor s Romanem Černíkem

Čemu se v současné době věnuješ?

Mám takové dvě věci, kterými teď žiju. Je to moje odborná práce na pedagogické fakultě v ateliéru dramatické výchovy v Plzni, který se snažím nějakým způsobem dobudovat, a druhá věc je práce v centru Johan. Věnujeme se pokusům otevřít další prostor pro nezávislé divadlo v Plzni. Jednak tím, že produkujeme festivaly a představení a taky provozujeme vlastní divadelní soubor.

Nejsi loutkář, ale přesto, jaký je tvůj nejsilnější divácký zážitek z loutkového divadla?

Strašně se mi líbilo, když jsem viděl kdysi, někde pod Petřínem, obří loutky Petera Schumanna a pak se mi líbí rakvářny, co se dají hrát na ulici. To jsem zažil třeba v Londýně nebo v Amsterdamu. Vybavím si taky některá zajímavá představení Alfý, Continua nebo Draku. A mám rád Pachýře.

Co obnáší tvá úloha moderátora diskusí na Loutkářské Chrudimi?

Pokouším se dodržovat rytmus diskuse, neztratit témata, otázky, názory, pohledy a taky se snažím uhlídat si, kdo z auditoria má chuť do diskuse vstoupit. To doufám lektorům umožňuje věnovat se především formulování názorů. Zároveň jsem trochu jejich produkčním. Starám se, aby měli kde sedět v divadle, aby bylo jasno, kde se sejdeme, a vůbec aby měli všechny potřebné informace.

Jaký má podle tebe smysl rozbor a hodnocení uvedených představení?

Lidé, kteří sem přijíždí hodnocení očekávají. Určitě je pro každého zajímavé, když k představením vyslechne něco kvalifikovaného a kvalitně zformulovaného. Pro ty, kteří se snaží o poctivý přístup, je fundovaná zpětná vazba důležitá. Znam to z vlastní zkušenosti. Diskuse o představení má taky vzdělávací funkci, třeba pro ty, kteří s loutkovým divadlem začínají.

Už jste letos při rozborovém semináři zažili nějakou hodně vášnivou debatu?

Myslím, že je dobré, že lektorský sbor nemá dost času, aby si připravil zásadní stanoviska, takže je doformulovávají přímo před lidmi. Je to určitě autentičtější a otevřenější. Letošní lektorský sbor je při formulacích velmi kooperující a i když se objevují odlišné názory, tak nedochází ke konfliktům.

Moderuješ nejrůznější typy diskusí a to nejen na uměleckých přehlídkách. Je něco co může komplikovat moderování?

V našich školách se málo učí, jak zformulovat názor. Diskutujícímu se často stane, že je okouzlen tím, že sám mluví. Nejde pak o myšlenku, ale spíš o sebe prezentaci. Má to asi takovéhle schéma: někdo něco řekne, pak to jakoby podtrhne, pak se sám potěší a zopakuje to, mnohdy i počtvrté znova. To trochu protahuje diskusi. Taky se tady víc mluví v eufemismech anebo složitých opisech, někdy možná stojí zato, říct věci přímo. Mám zkušenost ze zahraničí, že to tak jde. Na druhou stranu ale musím říct, že takové zjemnění může mít smysl v tom, že ta diskuse není konfrontační, ale skutečně jde k pojmenování, k řešení. Někteří lidé jdou ale do diskuse s tím, že se tam pohádají a že si trochu pohoní své ego. Tak to se tady neděje, to je myslím dobré.

Kdybys měl Loutkářskou Chrudim srovnat s ostatními festivaly amatérského divadla, v čem ti přijde jiná?

Zdejší festival mi ve zmenšené a komornější podobě připomíná trochu Hronov. Je zde široké spektrum různých představení, je tady poměrně velká škála lidí s různými zkušenostmi a přístupy. Zdá se mi, že Chrudim má něco, co nemá Písek, a, jak jsem teď zjistil, ani Prostějov, tady je město festivalem opravdu zasaženo. Možná je to dané tím, že je tady poměrně hodně nejrůznějších představení, je to skutečně místo k setkávání. A přitom je tu příjemný prázdninový klid. Jsem tady potěšit a líbí se mi, že je v seminářích hodně mladých lidí, jezdí sem i rodiče s ratolestmi a to je výjimečné.

Co máš rád na loutkovém divadle?

Myslím si, že loutkové divadlo umožňuje jednu zajímavou věc, rozžít předmět nebo loutku. Baví mě ten proces oživení a je mi jedno, jestli to je dlažební kostka, papundekl nebo úžasná marioneta. S tím nemám problém. Koneckonců i některé věci, které jsou činoherní, jsou také docela dobrým loutkovým divadlem. Vždycky jsem obdivoval, když mají loutky hodně šňůrek. Je v tom určitá zručnost, na úrovni paličkářek. Loutka, která by měla třeba 80 nití, tak to by se mi líbilo.

A co naopak nemáš rád?

Hrozně mě vadí, když jsou předměty nebo loutky použity jen proto, že se to zdá jednodušší nebo se za ně schovávají nedostatečnosti. Nemám rád Spejbla a Hurvíňka. Líbí se mi sice jako surrealistické figury, ale ve chvíli, kdy promluví, prchám.

Děkuji za rozhovor

Dominika Špalková

PŘEDSTAVUJEME VÁM POROTU

Peter Janků

Můžeš, Petře, v krátkosti čtenářům Váhadla říct, čím se hlavně zabýváš?

P.J.: Jsem zaměstnaný ve slovenské televizi jako režisér, kromě toho působím jako scénograf na volné noze. Jsem taky písničkář a vystupuji jak na Slovensku, tak i v Čechách. Takže práci v divadle doplňuji televizí a hudbou.

Jak ses dostal na Loutkářskou Chronim?

Už asi deset let spolupracuji s Artamou. Jezdím do Šumperka dělat dílny, do Písku jako porotce, byl jsem i v Trutnově. Protože působím jako režisér i scénograf a divadelní pricipy platí snad na všechny žánry, tak jsem dostal pozvání od Štěpána Filčíka, jestli to nechci zkusit i v Chronim.

Dělal jsi někdy loutkové divadlo?

Udělal jsem dvě loutkové inscenace. I když v dnešní době, kdy často dochází k míchání a prolínání žánrů, je těžké říct, jestli to, co jsem dělal, bylo čistě loutkové divadlo. Mělo to ale blízko k tomu, co já pod pojmem loutkové divadlo cítím.

Jsi v Chronim poprvé?

V roce 97' jsem tady dělal dílnu a teď jsem tu podruhé za sebou jako porotce.

A jak se v roli porotce cítíš?

Velice příjemně. Pro mě je tento festival velmi inspirativní, protože situace loutkového divadla na Slovensku není moc šťastná. Vždycky mě fascinuje, jakým způsobem tady dovede fungovat i to nejtradičnější divadlo, že se vůbec rodí, a že tu existuje názorová diskuze o tom, co to loutkové divadlo vůbec je. Tato diskuze u nás chybí a jsem vždycky rád, když jsem na festivale, kde se o tom hovoří.

Takže asi nesouhlasíš s názorem, že by diskuze vůbec nemusely být.

Rozlišuji dva typy diskuze: jedním typem je diskuze mezi tvůrci. Arbitrem takové diskuze je pak divák. To je typ diskuze, který je podle mě zdravější. Co se týká odborné, lektorské diskuze, ta je tu vždy kvůli tomu, aby věcem pomohla. Ne v tom smyslu, že by za vás představení režírovala nebo vás vychovávala. Spíše by měla dát zrcadlo, v čem by se mohlo představení po stránce řemeslné v budoucnu zlepšit.

A jak probíhá diskuze v porotě?

Jsem příznivcem toho, když se v porotě objeví i alternativní názory. Dnes neexistuje žádný návod, jak se má co dělat, proto vždy vítám názorovou pluralitu. Diskuze probíhá v rovině argumentů a v zásadních otázkách se většinou shodneme.

Jak je to s amatérským divadlem na Slovensku?

Amatérské divadlo na Slovensku sice existuje, ale situace u nás je asi obdobná jako v jiných zemích, které se zmiňují ve své ekonomické situaci. Takže doufáme, že v budoucnu bude kultura ze strany nejvyšších představitelů státu více oceňována, a dá se jí takový prostor, jaký by si zasloužila.

Na které loutkové představení rád vzpomínáš?

Už několik let mám rád soubor DNO. Miluju jejich poetiku a mám pocit, že to, co předvedli v letošním představení Cirkus ukazuje evidenti posun k něčemu, co je tak autentické, že jsem nic podobného už dávno neviděl. Musím ale vzpomenout i na mého kamaráda Víti Marčíka, který má mimochodem obrovský úspěch na Slovensku. Mám rád každé divadlo, které je hodně komunikativní a to divadlo Víti Marčíka určitě je. Hodně mě baví i to, co dělá Ondra Spišák v Teatro Tatro. Mohl bych pokračovat, nechci ale nikoho ošidit. Spíše mě zajímá typ tvůrce než hotová inscenace a taky ještě nejsem takový pamětník.

ptal se Tomáš Komárek

Okolo Divadlo Karla Pippicha to neustále žije ...

Z kultury

V dnešní hektické době, kdy se na nás odevšad valí nepřehledné množství informací, je dobré umět je třídít a těch zbytečných se zbavovat. Pravým přeborníkem v tom, skutečným filtrem zachycujícím vše zbytečné a propouštějícím jen užitečné informace, je Johanka Švarcová. A tak ve spolupráci s touto dlouholetou herečkou divadla DNO, vám přinášíme zprávu: Frontman skupiny Maroon Five pro časopis Bravo exkluzivně řekl: „Neholím si hruď každý den, jak si někdo myslí. Holím si ji pouze v neděli, než jdu do kostela. Holit si ji každý den by mi přišlo ujeté.“

pv

Komárek si myslí, že jí morčata

Náš šéfredaktor v pozdních večerních hodinách zjistil, že balení salámu, z něhož pojedl, nese nápis morčací maso. Komárek samozřejmě denně manažersky řeší nejrůznější krizové situace. I tentokrát se rozhodl rychle a věcně. Volil mezi otřesem a znechucením na jedné straně a přijetím nové imidž ostrého šéfa, který jí domácí mazlíčky. To má překvapivě fungující účinek i na jeho druhdy slunnou povahu. Nebývá teď výjimkou, že se s atavistickou zuřivostí zakousne do morčacího masa a začne rvát: „Tenhle článek se tam absolutně nehodí. Škrťáááám! Přineste mi další morče.“

Naše redakce byla dřívě i jakýmsi společenským klubem, který lidi spojoval. Dnes se z ní ozývají nejrůznější skřeky a tak připomíná spíš jeskyni krále hor nebo vlčí doupe.

Petr Vydra

Loutkářský bál v Modré hvězdě se vydařil. Podle dostupných informací byl zmlácen pouze fotograf když se pokoušel vyfotit porotce MZ.

Ukázky seminářů

Dnes

V 17.30 na schodech divadla K.P. seminář
N - Cesta kolem světa za pět dní, Tomáš
Doležal

Ve 23.15 sraz u divadla K.P., poté přesun
na zatím utajené místo v prostorech divadla,
dohromady předvedou své Karkulky semináře

I - Inscenace (ne)jen pro děti, Petra
Zámečnicková a Janek Jirků

K - Cesta od zvuků k hudbě, Jan Matásek

Zítřka

Od 10.00 v divadle K.P. ve velkém sále
ukázky ze seminářů

M - Naplnění prostoru, Michal Džula

E - Hlas na jevišti, Waltraud Ritterová
a Jan Prokeš

(B - Maňásek, aneb v jednoduchosti je síla,
Jiří Vyšohlík..., když se zadaří)

Pokračovat se bude ve foyeru divadla...

C - Krásná neznámá javajka, Lea
Hniličková a Blanka Josephová-Luňáková

Poté proběhne přesun do „diskutovny“
na výstavu prací semináře

G - Obličejová maska, Irena Marečková
s dcerou Viktorií

A následovat budou prezentace poslední
a to venkovní...

J - Od tvoření ke stvoření, Zdena Vašíčková
a Dana Jandová

L - Prostředí téma, materiál, akce, text
a Josef Brůček

Výstavu obličejových masek je možné
navštívit ještě i po těchto ukázkách

Slavnostní zakončení - ve 13.00 před
divadlem K.P.

Foto na této straně: Lenka Novotná

ZE SEMINÁŘŮ

Program seminářů se s požitkářkou
blážeností překulil do své druhé půle a valí se dál.
(mnoho seminaristů trádá povenku, nikdo z nich
však s rukama v kapsách nebo v klíně) Držte si
klobouky, vycházkové hole i paraplíčka!

V semináři Jana Jirků a Petry
Zámečnickové se dnes dopoledne po úvodní reflexi
včerejších představení představovaly vlastní
dramaturgicko-režijní koncepce seminaristů.

Skupina vedená Jiřím Vyšohlídem spískala
na čas předpolední poloveřejnou ukázkou svých
drobných loutkářských prací, snad aby zavdala všem
příčiny, zůstat na LCH až do konce (Připomínáme
tímto, že většina závěrečných vystoupení
a prezentací se uskuteční ve středu dopoledne).
Na jeho semináři jsem pobyl asi hodinku. Je
nesmírně zajímavé se znova a znova utvrzovat,
nakolik zásadní podíl na zduaru či nezduaru inscenace
má péče věnovaná drobnostem, jaká minuciózní
práce s časem je vystavění a vypointování malého
příběhu.

Zvolna schnoucí kašírky, cucky novin
a mírně poplašené pohledy mladých slečen (v tomto
semináři je, nemýlím-li se, pouze jeden chlapec)
přivítaly mě v učebně semináře paní Zdeny
Vašíčkové a Dany Jandové. Věrný vytyčených
cílu semináře, podrobily obě lektorky, s závažností
téměř teologickou a filozofickou (jakou v sobě nese
i název semináře Od tvoření ke stvoření), děti sotva
mladistvě hře na hledání pravdy. Jistě inspirativní
může být přístup dívky, která zatvrzele hledala svou
pravdu v poloprázdné plastové láhvi.

LOUTKÁŘSKÁ DÍLNA

Prážský soubor Klika přišel s iniciativou, otevřít dlouhodobější kurz pro loutkáře, a nabízejí pro něj prostory své zkušebny. Konkrétně by to mělo vypadat tak, že bychom se setkávali jednou za měsíc na jeden víkend, a to od října do března, tedy půl roku. Šlo by maximálně o dvě malé třídy, které by pracovaly souběžně a prošly by celou cestu amatérského loutkáře k inscenaci. Tedy od hledání a výběru textu, přes režijní koncepci, výrobu loutek až po „nastudování“, včetně hudby, světla apod.

Nezbytnou podmínkou pro účast by musela být připravenost zúčastnit se všech setkání (i když víme, že člověk miní a...), protože, zvláště v závěrečných lekcích, budou účastníci na sobě poněkud závislí.

Ambicí iniciátorů totiž je závěrečná prezentace této dílny na některé krajské přehlídce, případně na Loutkářské Chrudimi. Neznamena to ovšem, že s vámi někdo nastuduje inscenaci, jde o vaši práci pod vedením lektora.

Předběžné termíny jsou:

7. – 9. října, 11. – 13. listopadu a 2. – 4. prosince 2005

13. – 15. ledna, 10. – 12. února a 10. – 12. března 2006.

Zkušebna divadla Klika, Kmochova 12, Praha 5 Smíchov

Cena dílny není ještě vykalkulovaná, ale měla by být relativně malá.

Předběžnou přihlášku, prosíme, zašlete do konce června na adresu uvedenou níže (stačí i e-mailem).

Štěpán Filčík, NIPOS-ARTAMA,
Blanická 4, 120 21 Praha 2
telefon: 221 507 960
e-mail: filcik@nipos-mk.cz

FAUSTOVÁNÍ 2005

inscenační dílna mladého loutkového divadla pro všechny amatérské loutkáře

30.září až 2.říjen

Kulturní dům v bechyni, U Nádraží 602, 391 65 Bechyně

Tel: 381 213 338, Tel./fax: 381 212 433,
e-mail: reditel@kulturnidum.cz

www.kulturnidum.cz

Tématem (a možná inspirací pro vaši tvorbu) letošní dílny bude inscenační uchopení knihy Pavla Šruta – Veliký tůdle (nápad – koncepce – scénáře – rozpracované, či hotové inscenace). Po dohodě lze uvažovat i o přivezení vlastní inscenace, kterou chcete nabídnout veřejnému rozboru.

Lektorem dílny bude Luděk Richter

Co vám má dílna přinést:

- Reflexi a poučení
- Rozšíření představ o přístupu k inscenování
- Možnou dramaturgickou inspiraci
- Nebo dokonce námět k vlastní inscenaci

Prosíme Vás o včasnou informaci o Vaší účasti

- přijedete-li a v jakém počtu
- do jakého stavu rozpracovanosti jste se u Velikého tůdle dostali
- chcete-li přivést vlastní inscenaci

Nocleh ve vlastních spacácích zdarma

PODZIMNÍ LOUTKÁŘSKÁ ŠKOLIČKA

Druhá letošní školička se uskuteční na Moravě v Brně,

v objektu Soukromé mateřské a základní školy, Rozmarýnová 3, 637 00 Brno.

Tentokrát to budou tři víkendy ve třech po sobě jdoucích měsících, a to:

14. – 16. října

17. – 20. listopadu

(POZOR – 17. je státní svátek a pátek 18. je pracovní den)

9. – 11. prosince.

A opět otevřeme tolik a takové třídy, o jaké projevíte většinou zájem. Určitě počítáme s třídou režijně-dramaturgickou. Dále to pak budou třídy loutkoherecké a, bude-li zájem, můžeme otevřít i třídu hlasovou, scénografickou, technologickou, apod.

Vyučovat budou profesionální loutkáři, se kterými se setkáváte na Loutkářské Chrudimi, v porotách krajských přehlídek, případně odborníci ze špičkových amatérských souborů. Konkrétní osoby ale v tuto chvíli neznáme, protože neznáme vaše požadavky. Vše tedy záleží na vašich potřebách a zájmu.

Důležité je, abyste do konce června poslali přihlášky (stačí e-mailem), abychom věděli jak vše co nejlépe zařídit. (Přihláška je na straně č. 10)

V případě dotazů, nejasností, upřesnění apod. se obraťte na kontakty uvedené na druhé straně obálky.

Tu, kterou třídu bude možné otevřít, pokud se do ní přihlásí alespoň 10 uchazečů.

Ubytování je možné přímo ve škole (ve vlastních spacích pytlích).

Cena této školičky by se měla pohybovat okolo 1800,- za celý kurz (3 x 600), to znamená kurzovné, materiál, ubytování a další náklady spojené s výukou.

Pokud byste chtěli zajistit stravu, tak na celý víkend by se měla vejít do 240,- Kč

(cca 360,- za prodloužený víkend).

Dohromady tedy 840,- Kč

PROGRAM NA ZÍTRA STŘEDA 6. ČERVENCE

Před divadlem Karla Pippicha

13:00

Vyhlášení výsledků

a závěr 54. Loutkářské Chrudimi

Divadlo Karla Pippicha

velký sál

14:00

PARIS

DNO a Klicperovo divadlo

Hradec Králové

VÝZVA: ZLODĚJI, VRAŤ DVD!!!

Je to bohužel tak a není to vtip. Jak jste si možná všimli, v prostoru foyeru Pippichova divadla bylo možné v televizi shlédnout loňská představení LCH. Tento záznam byl uložen na DVD discích, které někdo odcizil. Máme radost, že někdo jeví takový zájem o amatérské divadlo, že si ho chce pouštět i po večerech doma. Nemáme ale radost, že tím zcizil cenný dokumentární materiál. Proto Vás vyzýváme, neznámý pachatel, abyste, pokud možno, představení doma rychle shlédli a DVD vrátil na původní místo!

Organizátoři LCH 05

Jaroslav Hrubý

Nejsou (a ani nemohou být) všechny zprávy příznivé a veselé.

Včera nás všechny po krátké těžké nemoci opustil známý plzeňský amatérský loutkář, výtvarník, pedagog a výborný člověk Jaroslav Hrubý.

Za všechny jeho přátele mu na cestě do loutkářského nebe věnujme vzpomínku.

Chcete-li se k nám připojit, připiňte na jeho památku, nejlépe sklenkou kvalitního vína.

Soubory Střípek, Bouda, Savo a Rámus

DNEŠNÍ PROGRAM ÚTERÝ 5. ČERVENCE

Divadlo Karla Pippicha

velký sál

15:00, 18:00

TŘINÁCTERY HODINY

Loutkové divadlo Střípek, Plzeň

malá scéna

11:00, 14:00, 16:00

VOJNA S TURKEM

Poslední mravenec, ZUŠ Žamberk

O LÍNĚM A LAKOMÉM

dDDD, ZUŠ Děčín

MED

11:00, 14:00, 16:00

PLYŠOVÝ ZAJÍC DO LESA NEPATŘÍ

Teatro Plyšolino, Hradec Králové

Stan

13:00, 15:00

ŽÍŽKA U HRADU RÁBÍ

eMILLion, Praha (otevřený program)

Husovka

10:00

JAN ZA CHRTA DÁN

V boudě, Plzeň (otevřený program)

15:00, 17:00, 19:00

SUPERMARKET

Teatr Odnaleziony, Oleśnice, Polsko

(host města Chrudimi)

Doplňkový program

Žížkovo a Resselovo náměstí

Loutkářská pouť a happeningový večer

15:00 - 18:00

trh lidových řemeslníků

18:30

koncert MEDIUM BAND Chrudim

19:30

pochod Dechového orchestru

Chrudimské besedy

a seminaristů pod Široké schody

a Žížkovo náměstí

20:00 - 21:00

vystoupení seminaristů 54. LCH

21:00

Koncert skupiny MIG 21 Jiří Macháček

22:15

„Mým loutkářům“ starosta města

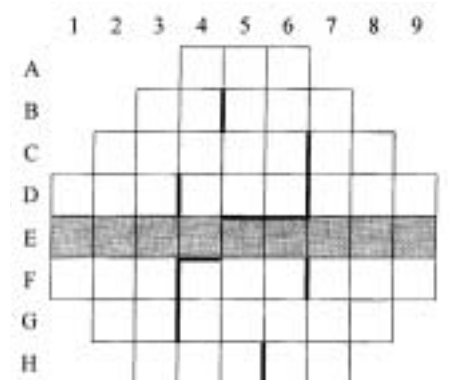
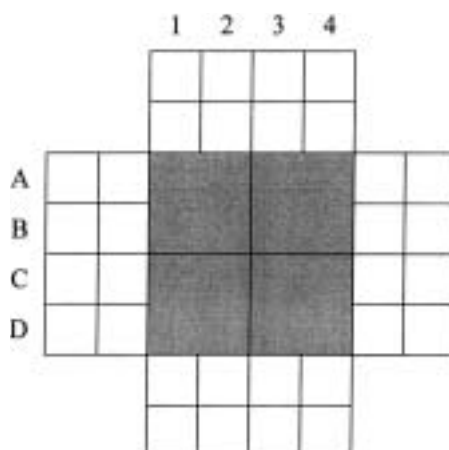
22:30

O KOUZELNÉ KULIČCE

aneb Jak Vojta k šikovnosti přišel

loutkové představení

NA VÁHADLE - KOUTEK LUŠTITELŮ

Rada jeddii zasedla a rozhodnout chtěla. Federace zirkusu zda uražena byla. Pak výrok očistný zazněl, světlo pravdy zasvitlo. Více občanů republiky očisťuje se. Démon čistého štítu posedl je. Závěrečná bitva rozhořela se.

Zprávu tuto podepíší nyní: Moudrost kdykoli Vám dodá Váš Mistr Yoda

Výrok dne

Odposlechnuto v hledišti v závěru představení:

Maminko, pojď, mě už to nebaví.

Podívej se, tady to polovinu lidí nebaví a taky tady seděj.

Fotohádanka

Včerejší hádanka byla lehoučká, mnozí poznali dřevěného kašpara z foyeru malé scény. A dnes je na fotografii kdo? První, kdo dobře odpoví, dostane opět tričko, další čtyři knihu.

Melichar

Křížová doplňovačka

TAJENKA je složena ze čtyř písmen prostředních sloučených políček.

Vodorovně:

A/ zdárný vývoj, rozvoj

B/ dřív příkaz panovníka,

dnes úřední výnos

C/ kladně se vyjadřovat, velebit

D/ z velké vzdálenosti

Svisle:

1/ hospodské místnosti

2/ podá důkaz

3/ černošská čtvrť v New Yorku

4/ hlavní město Německa

KŘÍŽOVKA

Vodorovně:

A/ vhod hlasovací lístek do urny

B/ zájmeno (ukazovací); spousta lidí

C/ používat chlorid sodný (NaCl);

angl. „nebo“

D/ angl. „všechno“; staré vztažné zájmeno;

operační systém (předchůdce Windows)

E/ TAJENKA

F/ angl. „mravenec“; prací prášek;

nekorigovaný pohyb směrem k zemi

G/ souhlásky slabosti; podzemnice olejná

(lidově)

H/ zatčen (básnický);

zkr. kulturního zařízení

Svisle:

1/ italsky „miluj“

2/ ústní výměšek

3/ ruský spisovatel (např. Vojna a mír)

4/ používat telefon; ten i ten

5/ germánský nejvyšší bůh, otec Thora;

žal (básnický)

6/ květenství; britský herec (Michael)

nebo také angl. město

7/ přírodní úkaz způsobený interakcí H₂O

se zemskou přitažlivostí

8/ místní obyvatel od narození

9/ množina ovocných stromů

Pomůcka: YORK, AMA, ANT, ODIN, DOS

Omluva a poděkování

Redakce se omlouvá všem za chybné zobrazení křížovky ve 3. čísle Váhadla. Pro regularnost ji dnes uvádíme ještě jednou ve správném zobrazení.

Tímto se také omlouváme Štěpánu Filčíkovi, za její špatné uvedení a současně mu děkujeme za přípravu všech letošních křížovek.

Váhadlo 54. Loutkářské Chrudim

Redakce:

Tomáš Komárek, Dominika Špalková, Petr Vydra

Foto: Michal Drtina

Uzávěrka: 5. 7. 2005 v 2:39

Vychází: 5. 7. 2005 ve 12:00

Neprošlo jazykovou úpravou!

